

Tie rauhaan

Jaak. 4:4-10

4. Te avionrikkajat! Ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan. Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, hänestä tulee Jumalan vihollinen.

5. Vai luuletteko, että Raamattu turhaan sanoo: "Kateuteen asti hän halajaa henkeä, jonka on pannut meihin asumaan"?

6. Mutta vielä suurempi on armo, jonka hän antaa. Siksi Raamattu sanoo: "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon."

7. Olkaa siis Jumalalle alamaisia mutta vastustakaa Paholaista, niin hän pakenee luotanne.

8. Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, te syntiset, puhdistakaa sydämenne, te kahtaalle häilyvät!

9. Tuntekaa kurjuutenne, murehtikaa ja itkekää. Naurunne muuttukoon murheeksi ja ilonne suruksi.

10. Nöyrtykää Herran edessä, niin hän korottaa teidät.

Rauha Jumalan kanssa ja rauha Jumalassa

Mistä johtuu, että moni ihminen ei ole löytänyt rauhaa Jumalan kanssa? Millä ehdolla Jumalan rauhan voi saada? Jumalan rauha esiintyy kahdella tavalla. On *rauhaa Jumalan kanssa* ja *rauhaa Jumalassa*.

Edellinen tarkoittaa sitä, että sotatila Jumalan ja ihmisen välillä on päätynyt rauhansopimukseen. Se solmittiin Golgatan ristillä, kun Jumala kohdisti vihansa syntistä ihmistä kohtaan omaan ainosyntyiseen Poikaansa, Jeesukseen Kristukseen. Siitä ihminen pääsee osalliseksi, kun hän tekee parannuksen synneistään tunnustaen syntinsä, nostaa kätensä antautumisen merkiksi pystyyn, anoo syntejään anteeksi Jeesuksen Golgatalalla suorittaman sovitustyön tähden, jättää elämänsä Jumalan käsiin. Silloin Jumala vanhurskauttaa hänet eli lukee antautuvan ihmisen synnit Jeesuksen pahaksi ja Jeesuksen täydellisen elämän ihmisen hyväksi. Samalla hän syntyy uudesti, saa Pyhän Hengen ja uuden elämän Kristuksen kanssa. Hänestä tulee Jumalan lapsi, jonka yllä lepää Jumalan täysi mielisuosio. Pelastuminen on kertakaikkinen tapahtuma, joka pysyy voimassa koko uskovan vaelluksen alusta loppuun asti. Rauhantilaa Jumalan kanssa ei voi mikään uhata, koska se perustuu yksin ja vain Jumalan tekemään rauhanliittoon, jonka todisteena on kaste Kristukseen.

Tähän pelastustapahtumaan liittyy usein myös kokemus *rauhasta Jumalassa*, joka tarkoittaa sellaista sydämen ja omantunnon lepoa, joka nousee anteeksiantamuksen ilosta. Se on Pyhän Hengen vaikuttamaa sisäistä rauhaa. Mutta toisin kuin rauha Jumalan kanssa, se on vaihtelevaa. Niin pian kuin uskova lankeaa syntiin, hän menettää omantunnon rauhan. Hän saa sen takaisin, kun hän saa uuden puhdistuksen Jeesuksen veressä tapahtuvassa syntien anteeksiantamuksessa.

"*Jumalattomalla ei ole rauhaa*", vakuuttaa Raamattu. Hänellä ei ole rauhaa kummassakaan merkityksessä. Tosin jumalattomalla saattaa olla niin paatunut eli synnin harjoittamiseen tottunut omatunto, että hän ei tunne syyllisyyttä, vaikka hänen pitäisi sitä kokea. Mutta siitä huolimatta hänellä ei ole todellista rauhaa, hän kokee elämänsä tyhjäksi ja jollain tavalla vajaaksi eläessään omien himojensa mukaan.

Tie rauhaan Jumalassa – alamaisuus Jumalalle

Tekstimme puhuu Jumalan rauhasta tässä jälkimmäisessä merkityksessä. Jaakob puhuu uskoon tulleille, joilla on siis rauhan Jumalan kanssa Golgatan uhrin tähden, mutta joilta puuttuu sisäinen rauha Jumalassa heidän langettuaan erilaisissa kiusauksissa synteihin. Tekstiyhteys kertoo, että kirjeen saaneilla uskovilla oli riitoja keskenään, syrjiviä asenteita ja lankeemuksia jopa haureuteen. Edellä lukee: *"Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon."*

Taisteleva mieli ja riidat uskovien välillä osoittavat, että he eivät ole alistuneet Jumalan alle. Himot, kateus, kiivaus ja viha kertovat, että sydän ei ole taipunut Jumalan alle. Oma tahto ja kapinamieli hallitsee, kun emme halua olla kenenkään hallittavana, emme hyväksy ketään yläpuolellemme. Itsekorottava mieli on este rauhalle Jumalassa, kun hän haluaa olla oma mestarinsa.

Jumalan tulee hallita elämäämme, sillä olemassaolomme riippuu Hänen tahdostaan. Jumalalla on ehdoton valta ja oikeus kaikkeen omissaan. Hänen hallintansa tuottaa meille hyvää ja siksi sen alle tulisi iloiten asettua. Jumala ei kiellä meiltä mitään, mikä on todella hyödyksi meille. Pitkällä tähtäyksellä Hän ei tee mitään muuta kuin hyvää. Herran tie on turvallinen, vaikka se ei ajoittain tuntuisikaan siltä: *"Me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa, niiden, jotka hän on suunnitelmansa mukaan kutsunut."* (Room. 8:28) Tämä tavattoman suuri lupaus koskee vain Herran omia, ei maailman ihmisiä yleensä. Heille monikin asia voi lopulta koitua turmioksi niin kauan kuin he kulkevat erossa Jumalasta aina ikuista kadotusta myöten.

On mieletöntä antaa valtaa himoille, joiden kautta Saatana pyrkii hallitsemaan ihmisiä ja kiusaamaan uskovia. Viime kädessä on järjetöntä ja turhaa vastustaa Jumalan tahtoa. Hän on kaikkivaltias ja vie oman tahtonsa voittoon. Siksi Jumalaa vastaan hangoitteleva uskova menettää rauhansa ja hankkii itselleen monia tuskia. Ahdistusten kautta Herra vetää omansa takaisin luokseen voidakseen palauttaa heille oman rauhansa.

Pelastuminen ja alistuminen Jumalan tahtoon

Jumalan tahdon alle alistuminen on välttämätön ehto pelastumiseen. Ei riitä, että ihmisellä on aivan oikea käsitys ja oppi pelastuksesta Kristuksessa. Pelastus ei ole pelastusta synnissä vaan pelastusta synnistä. Se merkitsee kaipausta Jumalan kaltaisuuteen, Jumalan armon avulla siihen pääsemistä ja elämistä Kaikkivaltiaan tahdossa. Juuri tämä alistuminen on kompastuskivi monelle pelastusta etsivälle. Mutta uskoon tulleenkin syntinen luonto pyrkii jatkuvasti nousemaan Jumalan tahtoa vastaan. Mutta vain Herran tahtoon taipuvalla voi säilyä rauha Jumalassa.

Mitä alistuminen Jumalalle merkitsee?

Alistuminen Jumalalle merkitsee taipumista Jumalan lain alle. Jumala ei suostu muuttamaan lakiaan meidän himojemme mukaan. Se merkitsee siksi alistumista Jumalan lain tuomittavaksi. On myönnettävä, että meitä uhkaava rangaistus on ansaittu. Omatuntomme ja Jumalan sana osoittavat että paikka, joka lain rikkojalle kuuluu on helvetti, ikuinen ero Jumalasta. Jos kiistät syyllisyytesi, sinut tuomitaan oikeuden mukaan ja olet toivottomassa asemassa.

Edelleen alistuminen Jumalalle merkitsee suostumista Jumalan pelastustiehen, joka on yksin armosta. Siinä eivät mitkään parhaimmatkaan tekomme auta mitään. Jos ja kun yrität pelastaa itsesi, nouse kapinaan Jumalaa vastaan.

Alistumme Jumalalle hylkäämällä jokaisen syntimme. Emme voi elää Jumalan kanssa, jos jatkamme pettämistä liike-elämässä, valehtelemista, jos annamme vihan hallita itseämme ja heittäydymme ylpeyden tai itsesäälin valtaan. Pelastus ei ole vain vapautumista synnin syyllisyydestä vaan myös synnin vallasta siis synnin tottelemisesta. Meidän tulee hyljätä synti, milloin ikinä näemme sen itsessämme. Omassa voimassa se ei ole mahdollista, mutta Pyhän Hengen armon kautta uskova on etuoikeus sanoutua irti helmasynneistään.

Alistuminen Jumalalle merkitsee itsensä asettamista kaikkien Hänen opetustensa alle. Älä siksi arvostele Raamattua. Anna sen arvostella omaa elämäsi. Edelleen se merkitsee suostumista Herran teihin elämässämme. Älä aseta antautumisellesi mitään ehtoja: ”Tässä olen, armahda minua, ota minut!”

Paluu rauhaan Jumalassa

Jaakob antaa maailmaan rakastuneille uskoville ohjeet siitä, miten he voivat päästä uudelleen nauttimaan siitä rauhasta Jumalassa, jota he olivat kokeneet tullessaan uskoon ja päästessään rauhaan Jumalan kanssa.

”Vastusta Saatanaa, niin se pakenee.” Uskovan kristityn vaellus on aktiivista taistelua syntiä ja Saatanaa vastaan. Kun taivumme Jumalan alle riippuvaisiksi Hänestä, meillä on elämä ja Saatanan vastustamisen on mahdollista. Se ei koska vain ulkopuolelta tulevia Paholaisen kiusauksia ja hyökkäyksiä vaan myös sisältämme nousevia himoja, joihin se pyrkii tarttumaan. Rauha Jumalassa on sotaa Saatanaa vastaan.

”Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä.” Rukousyhteys Kristuksen kanssa on Jumalan lähestymistä. Vain rukoileva uskova voi löytää ilon ja levon Herrassa. Kun niin lähestymme Herraa, Sielunvihollinen ei kestä Jumalan läsnäolossa. Mutta juuri siksi se yrittää keksiä meille sata syytä siihen, miksi emme juuri tänään ehdi rukoilla Herraa.

”Puhdistakaa kätenne, te syntiset, puhdistakaa sydämenne, te kahtaalle häilyvät!” Kädet on irrotettava pitämästä kiinni helmasynneistä, jotka ilmenevät usein kaikenlaisina riippuvuuksina. Sydämen puhdistus voi tapahtua vain siten, että päivittäin käymme Herran eteen syntien tunnustamisessa ja Jeesuksen verellä peseytymisessä: *”Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.”* (1. Joh. 1:9)

”Naurunne muuttukoon murheeksi ja ilonne suruksi.” Pelastus on äärimmäisen vakava kysymys. Ellet ole saanut syntejäsi anteeksi, mitä syytä sinulla on nauruun, sillä sinua odottaa vain tuomio ja Jumalan viha. Pelastetullakaan ei ole aihetta ilotelluun, niin kauan kuin hän elättelee sydämessään tunnustamattomia syntejä. *”Jumalan mielen mukainen murhe näet saa aikaan parannuksen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei tarvitse katua. Maailman murhe sen sijaan tuottaa kuoleman.”* (2. Kor. 7:10)

"Nöyrtykää Herran edessä, niin hän korottaa teidät." Nöyrtyminen tarkoittaa itsensä oikein arvioimista Jumalan ja ihmisten edessä. Se on sen tajuamista, että olemme tomua ja tuhkaa Herran edessä. Se on totuuteen suostumista, oman kovan ylpeyden murtumista Jeesuksen sanomattoman laupeuden ja ristin uhrin edessä. Se on taipumista sellaiseksi syntiseksi ja sairaaksi, jota Jeesus tuli tänne maailmaan pelastamaan. Jeesus osoitti, että suurinta Jumalassa on Hänen nöyrtymisensä, tulemisensa ihmiseksi ja kulkemisensa ristin tien meidän pelastukseksemme. Nöyrtyessämme Herran edessä saamme iloita siitä ihanasta rauhasta Jumalassa, jonka Hän on meitä varten valmistanut.

Alistu siis Herran käden alle! Siinä on paras paikka sinulle.